

Flemming Jensen (KF):

Jeg tror, jeg på et tidligere tidspunkt har nævnt det, men vil gerne gentage det: når der skal spares i kommunerne, kan idrætten formentlig ikke friholdes. Det, jeg advarer imod og vil vende mig imod, er, at man foretager en hårdere nedskæring her end andre steder. Jeg tror heller ikke, man generelt vil gøre det. Der har været nævnt nogle eksempler. Nu må vi se, om vi får nogle flere tilsendt oven på denne debat, for idrætten er så væsentlig for hele det kulturelle liv i de lokale områder, at man må gøre, hvad man kan på dette felt. Jeg vil finde enhver ensidig nedskæring af det, der f.eks. kaldes breddeidrætten, overordentlig uheldig.

Bjørn Elmquist (V):

På venstres vegne vil jeg gerne takke ministeren for redegørelsen. Jeg synes, den var klar og kort. Jeg kan derimod ikke takke forespørgerne for, at de har valgt dette tidspunkt til at rejse debatten på. Jeg tror, det er en meget dårlig timing, et dårligt tidspunkt, der er valgt, og der kan vel heller ikke være ret store forventninger i offentligheden med hensyn til, hvad der kan komme ud af debatten. Jeg kan huske, at der for et år siden, da vi havde debatten for første gang i seks år, var fyldt med idrætsledere herinde. I dag har jeg ikke kunnet observere nogen idrætsledere på tilhørerpladserne. Det kan selvfølgelig skyldes, at de erindrer de skuffede forventninger, de gik hjem med sidste år, men jeg synes nu, det var deres egen fejl, at de nærde forventninger, som kunne skuffes.

Men tidspunktet er dårligt valgt, og det er forkert at sige, at det skyldes, at vi bare er ude på at drøfte elite og bredde. Jeg synes, det må være rigtigt, som kulturministeren sagde i sin redegørelse, at de vurderinger og eventuelle forslag, der skal fremsættes i forbindelse med eliteidrætsudvalgets betænkning, skal baseres på en analyse af helheden i idrætten. Vi kan ikke komme videre, før vi har disse ting på bordet foran os.

For et år siden havde jeg lejlighed til at fastslå venstres principper, når vi taler om idrætspolitik, og jeg skal ikke gentage dem, for det tager alt for lang tid. Men jeg kan sige, at vi med vor forankring i den brede, folkelige idræt, også historisk, hører til de partier, der tager fat på problemerne i for-

bindelse med eliteidrætten. Vi er ikke bange for den, men vi kan godt se, at den kan skabe nogle konfrontationer, og dem må vi så være parate til at møde.

Det må netop være vores opgave herinde at skabe så vide rammer som muligt for idrætspolitikken, så de, der har lyst til og fysisk mulighed for det, kan drive den form for idræt, de gerne vil. Det skal være lysten, der driver værket; jeg synes ikke, det skal være et mål for en statslig idrætspolitik at tvinge alle mennesker ud på idrættens mark, hvis de ikke har lyst til det. Vi skal herinde afstikke rammerne og bl.a. med nogle offentlige tilskud gøre det muligt, at der er de tilstrækkelige faciliteter.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg synes, den opgørelse, kulturministeren gav i sin redegørelse, og hvorefter det fremgik, at der var sket en tredobling af halkapaciteten i løbet af de sidste ti år, og at vi i 1982 var oppe på offentlige tilskud på mere end 1,6 mia kr., er tal, der taler for sig selv, og som jeg derfor ikke skal trampe rundt i.

Men lad mig sige om finansieringskriterier og -principper, at vi i venstre mener, at den offentlige støtte som altovervejende hovedregel må være rettet til den brede, folkelige idræt.

Det, som eliten har brug for af finansiering ud over tilskuerentréindtægter, må i princippet komme ind via aftaler med erhvervslivet, de såkaldte sponsorkontrakter, og dér lider vi ikke af nogen ideologisk kvababbelse: jeg hører ikke til dem, der mener, at der er sket en uhyggelig brutalisering af sporten på det ene og det andet område efter indførelsen af pengeidrætten.

Tværtimod synes vi, at det, der er foregået indtil nu i samarbejde mellem de eliteidrætskomiteer, der er etableret det ene og det andet sted, og erhvervslivet, såmænd har fungeret ganske godt, og vi må herinde i folkettingen være opmærksomme på, om der er nogen lovmæssige hindringer, som skal ryddes af vejen, men det er noget af det, jeg forestiller mig at vi først og fremmest kan få anvisninger på i den betænkning, der kommer.

Nu skal jeg komme til nogle mere konkrete bemærkninger om det, der, så vidt jeg har forstået, er anledningen til, at VS har rejst denne forespørgsel. Der er udtalt en bekymring over eller en kritik af, at undervisnings-